

หัวข้อวิทยานิพนธ์	เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกของศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	
ผู้เขียน	นางจันทน์ อินตะปัน	
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษา)	
วิชาเอก	การศึกษาเพื่อการพัฒนา	
คณะกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์รตนา ณ ลำพูน ดร. เคน แคมป์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเหมาะสมของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และประโยชน์และปัญหาอุปสรรคในการใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ที่คนพิการได้รับจากศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายคือ คนพิการด้านการเคลื่อนไหว จำนวน 57 คน คนพิการด้านการได้ยิน จำนวน 2 คน คนพิการด้านการเห็น จำนวน 11 คน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลคนพิการ 70 คน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง 42 คน โดยมีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และคำถามแบบปลายเปิดที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของการเข้ามาขอรับบริการของคนพิการ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลคนพิการและการให้บริการของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พบว่า โดยรวมมีความพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาที่ชัดเจนมีการดัดแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ผู้พิการมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง ลดข้อจำกัดด้านต่างๆ พึ่งพาผู้อื่นน้อยลง มีพัฒนาการทางด้านร่างกายดีขึ้น ช่วยเพิ่มโอกาสให้ประสบความสำเร็จในการใช้ชีวิต

ประโยชน์ของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการหลังการใช้ของคนพิการ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลคนพิการ และเจ้าหน้าที่ให้บริการ โดยรวมมีประโยชน์อยู่ในระดับมาก พบว่า สามารถเอื้ออำนวยความสะดวกให้คนพิการพัฒนาศักยภาพของตนเองในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น ลดข้อจำกัดด้านต่างๆ ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น พึงพาผู้อื่นน้อยลง ผู้พิการมีพัฒนาการทางด้านสุขภาพจิตที่ดี ร่าเริงแจ่มใส มีปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้างอย่างมีความสุข ทำให้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้นและทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคม

ส่วนอุปสรรค โดยรวมมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก คือความรู้เกี่ยวกับสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับใช้ให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล ควรมีตัวอย่างสื่อสาธิตให้ผู้ขอรับบริการทดลองใช้ก่อนการนำไปใช้จริง ขาดการสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูลการให้บริการ ส่วนปัญหาอุปสรรคในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ โดยรวมมีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง คือเจ้าหน้าที่ของศูนย์การศึกษาพิเศษยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ที่มีลักษณะเฉพาะ และการดำเนินการส่งต่อข้อมูลให้ผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูลคนพิการทำให้ไม่ต่อเนื่อง ขาดการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานหลายอย่าง งบประมาณในการจัดหาไม้จำกัด และหน่วยงานมีภารกิจสำคัญตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรหลายด้าน

ความเหมาะสมและคุณภาพของเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ของผู้พิการ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลผู้พิการ โดยรวมมีปัญหาความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เจ้าหน้าที่ให้ความรู้หรือให้คำปรึกษาไม่มากเท่าที่ควรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหรือปรับใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับไม่ค่อยเหมาะสมหรือตรงกับสภาพความจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล และการดูแลรักษาอุปกรณ์ยากลำบาก เครื่องมือไม่มีความปลอดภัยหรือไม่น่าเชื่อถือ อุปกรณ์ไม่ได้มาตรฐาน ยากลำบากต่อการใช้งานมีน้ำหนักค่อนข้างมากไม่สามารถเคลื่อนย้ายหรือเชื่อมต่อกับอุปกรณ์อื่นได้ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกมีจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการของคนพิการ ส่วนปัญหาความเหมาะสมในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ โดยรวมมีปัญหาความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

Thesis Title Assistive Technology from Special Education Center Region 8
and Life Quality Development for People with Disabilities

Author Mrs. Chanthani Intapan

Degree Master of Education (Education)

Major Development Education

Advisory Committee Assoc. Prof. Rattana Na Lamphun Advisor
Dr. Kenneth Leroy Kamp Co-advisor

ABSTRACT

The main purposes of this research were to study the suitability of facilities that affect the quality of life of disabled people and the benefits and barriers to using the facilities of the Special Educational Center, Region 8. The target group included: 57 persons with physical disabilities, two with impaired hearing, 11 with visual impairment, 70 parents or caregivers of disabled persons, and 42 staff of the Center, all selected through purposive sampling. Data were collected by questionnaires, and percentages, means, and standard deviations were calculated for statistical analysis.

The results showed that the satisfaction with service accessed by disabled people, in terms of technology facilities, positively affected the quality of life of disabled persons at a high level. This was due to the process, policy and clear time management adapted or adopted for the special needs of individuals. This enabled them to participate in social activities, improved their potential, reduced the limiting factors, improved them physically, and increased their chances for successful life.

Technology facilities benefited the development of following their use by parents, caretakers and staff. This included development their own potential to be good learners of various skills, reduction of factors limiting a better life, and reduction of dependency on others. Disabled persons improved their mental health, were more cheerful, and increased social interaction with

others around them happily. Moreover, they had the opportunity to participate in social activities and be the part of social life.

Overall, barriers were high in terms of knowledge of media technology facilities, which were adapted or adopted to meet the special needs of individuals with disabilities. In addition, they should be offered samples of media and demonstrations. Technologies are provided to applicants for trial use. There were some problems concerning the service mindedness of staff. Overall, barriers were at a moderate level. The staff of the special educational center lack sufficient knowledge about the use of specialized equipment and how to transfer information to the persons responsible for collecting data continuously. They also lack skills in coordination or collaboration with related agencies. The staff are responsible for too many tasks, budget is limited, and there are critical roles in many organizations.

The appropriateness and quality of technology facilities that affect the quantity life of disabled persons, parents and caregivers face considerable problems. Staff are not as knowledgeable enough nor well-advised about how to adapt or adopt technology and facilities to meet the special needs to each disabled person. Technology facilities are insufficient to fully assist disabled persons; moreover, there are problems with equipment maintenance.